

Un bon any fotogràfic

El 87 ha estat un any encertat pel que fa a la fotografia, l'exposició fotogràfica, a la ciutat de València. Algunes iniciatives institucionals reeixides i, sobretot, l'esforç de les sales privades ho han permès.

Pep Benlloch

Dintre de l'apartat institucional, cal ressaltar la tasca desenvolupada per la Sala Parpalló, que, aquest passat any 87, ens ha sorprès amb l'exposició de Lisette Model i per a inaugurar la temporada va mostrar un altre encert: la de Robert Capa. Com uns altres anys, Artur Hèras ha contribuït, en incloure en la programació de Parpalló aquestes exposicions i amb autors tan importants, al reconeixement ple de la fotografia com una més de les belles arts.

Aquesta posició no és compartida per les altres institucions. Així, l'Ajuntament, aquest 87, només ha dut a terme, a la sala de l'EAC, l'exposició 40x50x6, dedicada a fotògrafs valencians, i la de Rafael de Luis. Pel que fa a la Conselleria de Cultura, teòricament amb més pressupostos i més mitjans que les anteriors, aquest any no s'ha estrenat. Segons sembla, tot es farà a l'IVAM. El món fotogràfic valencià i bona part del de la resta de l'estat es mostren espectants davant l'oferta d'exposicions que s'anuncia que farà aquest centre.

Quant a les sales privades, caldria distingir tres apartats en les exposicions realitzades:

Fotografia valenciana. A part de la Mostra de l'Ajuntament, enguany hem pogut veure un bon nombre d'exposicions de fotògrafs valencians a les sales de la ciutat: Tomàs Bueno, Paco Moltó i Enrique Algarra, a Portokalenia; Alberto Jonquieres i José M. de Miguel, a Railowski; José Vte. Monzó, a Adelantado. I la col·lectiva d'autoretrats i Eduard Ibáñez, a Visor Centre Fotogràfic. A més de la quantitat, caldria comentar que algunes d'aquestes exposicions han suposat un avanç del que fins ara estan fent els autors del país, tant pel que fa al tema com a les tècniques utilitzades. Igualment, cal destacar el treball d'Eduard Ibáñez i de José Vte. Monzó.

Respecte als autors de la resta de l'estat, ha destacat l'obra de Javier Vallhonrat i Pérez Siquier (Visor), com també els treballs de Koldo Chamorro (Railowski) i Paco Ocana (Portokalenia).

I en l'àmbit d'autors estrangers, cal ressenyar les de: Pierre Radisic (Bèlgica), Olivo Barvieri (Itàlia), Anatol Saderman (Argentina), Sergio Purtell (EUA), i Max Pam (Austràlia), tots exposats a Visor. Potser caldria destacar-ne les de Pierre Radisic i Max Pam, que podrien considerar-se com uns dels treballs més interessants que circulen avui dia per Europa.

Dalt, Lisette Model; baix, Pierre Radisic.

Sergio Purtell.

Amb aquesta oferta d'exposicions la ciutat de València es situa al cap de totes les de l'estat, tant en quantitat com en qualitat, i amb aquesta situació caldria reprendre el tema de les Jornades Fotogràfiques. Aquest any no s'han dut a terme, per diverses qüestions que caldria analitzar en un altre article, i en canvi s'ha organitzat Imagen 87, impulsat per l'Agrupació Fotogràfica Valenciana. Sense entrar a analitzar aquest fet, sí que caldria plantejar si cal continuar amb les Jornades; una manifestació fotogràfica que, encara que es va realitzar a València als anys 80, era més pròpia de la dècada anterior. O si bé caldrà reivindicar un espai, institucional és clar, que tinga una continuïtat al llarg de la temporada i que, a més, vaja mostrant aquelles grans exposicions que per a les galeries privades són inaccessibles. Aquesta sala, si es considerava, podria fer cada dos anys una manifestació més àmplia, estil jornades. □